

ZzaGloba

Wydanie majowe

Wiadomość od redakcji

Masz pomysł na artykuł? A może chcesz podzielić się swoim geograficznym doświadczeniem lub zaangażować w nasze działania? Odezwij się do nas!

Natalia Górecka 338941@uwr.edu.pl

Michał Grześkowiak 345064@uwr.edu.pl

Małgorzata Mądrawska 279328@uwr.edu.pl

Kacper Konieczny 338445@uwr.edu.pl

20
26 Maj

Widok na Tatry Wysokie
Natalia Górecka

Z ostatniej chwili

CZYLI NOWINY Z NASZEGO INSTYTUTU

Konferencja EGU General Assembly 2026 w Wiedniu

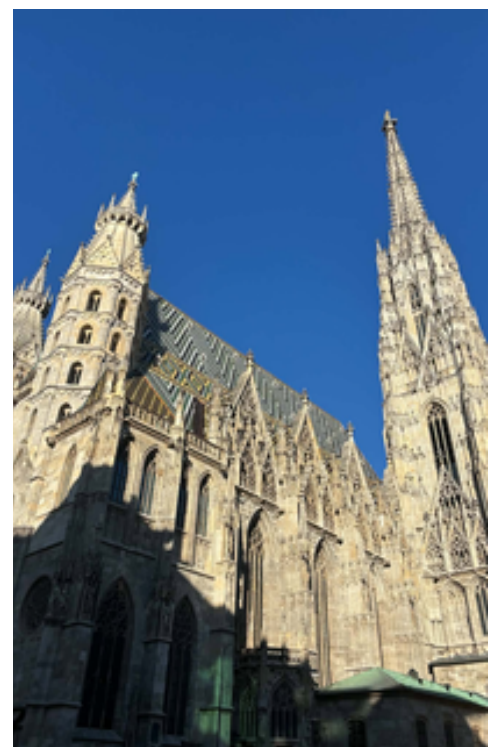
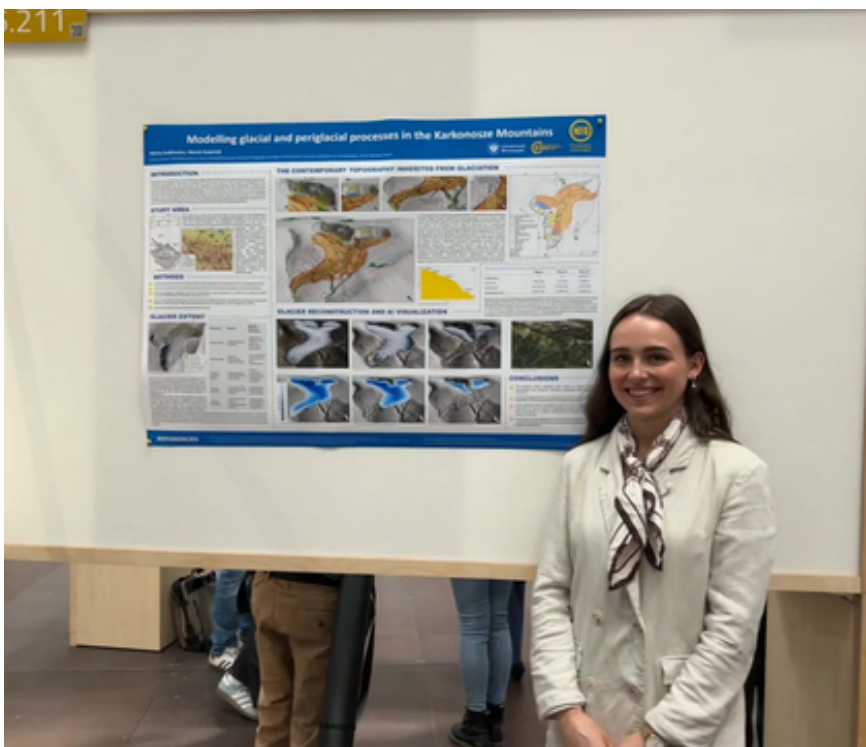
Marta Sadkiewicz

W dniach 4–8 maja Marta Sadkiewicz uczestniczyła w konferencji EGU General Assembly 2026 w Wiedniu, podczas której zaprezentowała poster pt. „Modelling glacial and periglacial processes in Karkonosze Mts.”.

Konferencja EGU jest jednym z największych europejskich wydarzeń naukowych poświęconych naukom o Ziemi i co roku przyciąga tysiące naukowców z całego świata. Bogaty program konferencji obejmował liczne prelekcje, prezentacje posterowe, panele dyskusyjne, warsztaty oraz pokazy filmowe. Udział w wydarzeniu był doskonałą okazją do poznania najnowszych osiągnięć badawczych, metod analizy danych oraz nawiązania kontaktów z naukowcami, a spotkania i rozmowy z uczestnikami konferencji dostarczyły wielu nowych pomysłów oraz inspiracji do dalszej pracy naukowej.

Pobyty w Wiedniu pozwolił również, choć na chwilę, odkryć uroki stolicy Austrii. Miasto zachwyca swoją architekturą, historią i wyjątkową atmosferą. Intensywny harmonogram konferencji nie pozostawił zbyt wiele czasu na zwiedzanie, ale z pewnością stał się zachętą do ponownej wizyty i bliższego poznania tego miasta.

Warto wspomnieć, że wyjazd został sfinansowany ze środków grantu dla młodych naukowców „Młody Badacz 2023–2025”, realizowanego w ramach programu Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza (IDUB). To pokazuje, że warto korzystać z możliwości, jakie dają programy wspierające rozwój naukowy studentów. Być może kolejna konferencyjna przygoda czeka właśnie na Was!

Geosłowo

miesiąca

Torosy

Małgorzata Mądrawska

Źródło: National Geographic

Źródło: Autorstwa Viktor Kovchin - Praca własna
Torosy na jeziorze Bajkał

Co to są torosy i jak powstają?

Torosy są to formacje lodowe, które tworzą się przy temperaturze poniżej 0 stopni Celsjusza (mróz musi utrzymywać się minimum kilka dni do dwóch tygodni). Powstają one w wyniku pęknięcia kier lodowych podczas odwilży, które następnie są wypychane na brzeg przez prądy morskie i wiatr. Następnie dochodzi do spiętrzenia brył lodu, które formują wały. Proces nasila się w przypadku sztormów lub zmian pogody. Mogą tworzyć się nie tylko na morzach, ale również na jeziorach, czy innych zbiornikach wodnych. Najczęściej powstają w miejscach, gdzie brzeg jest łagodny, a silny wiatr wieje z jednego kierunku.

Jakie są inne nazwy torosów?

Torosy nazywane są lodowym tsunami lub zwałami lodu.

Torosy w Polsce

Co ciekawe formy te można było obserwować w tym roku w styczniu w Polsce w Mikoszewie, gdzie osiągały wielkości nawet do 3 metrów. W poprzednich latach można je było spotkać także w Kuźnicy przy Półwyspie Helskim. Interesujący jest również fakt, że torosy w Mikoszewie spowodowały napływ turystów do tej miejscowości, a sami turyści w mediach społecznościowych oceniali tą formę w komentarzach jako cud natury.

Torosy na świecie

Torosy charakterystyczne są dla krajobrazu Arktyki, jednak zaobserwowano je również na Jeziorze Bajkał, w stanie Wisconsin, czy na wschodnim wybrzeżu USA i Kanady. Trzeba należy również podkreślić fakt, że torosy stanowią przeszkodę dla lodołamaczy i żeglugi.

Rekordowe torosy pod względem rozmiaru zarejestrowano w Arktyce – miały 12 metrów wysokości, a ich podwodna podstawa 45 metrów. Średnia grubość takich wieloletnich spiętrzeń wynosiła od 5 do 30 metrów.

Z notatnika STUDENTA

Kacper Konieczny

NIEZNANE PRZEDGÓRZE - ŽULOVSKÁ PAHORKATINA

Niedaleko polskiej granicy, zaledwie 18 km od Paczkowa, położone jest w Czechach małe miasteczko Žulova. To właśnie od niego bierze nazwę region Žulovská pahorkatina (w wolnym tłumaczeniu: Pogórze Žulowskie). Jest to obszar mało znany, jednak bardzo interesujący z geomorfologicznego i geoturystycznego punktu widzenia.

Žulovská pahorkatina pod względem geologicznym jest zbudowana z granitów i granodiorytów tzw. plutonu Žulovej. W przypadku Žulovskiej pahorkatiny położonej na Przedgórzu Sudeckim mamy do czynienia z pewnym kuriozum regionalizacyjnym.

Według regionalizacji Solona et. al. (2018) Žulovskiej pahorkatinie po polskiej stronie odpowiada Przedgórze Paczkowskie w randze mezoregionu przy czym warto zwrócić uwagę, że nie jest ono położone w okolicach Paczkowa, lecz zupełnie gdzie indziej – na południe od Zalewu Nyskiego.

Obszar okolic Žulovej stanowi dobry przykład krajobrazu gór wyspowych w formie izolowanych kopuł granitowych wyrastających ok. 100-150 m ponad równiny. Jeden z takich szczytów - Boží hora (527 m n.p.m.) była miejscem kultu i pielgrzymek od XII wieku. Obecnie na szczycie znajduje się XIX-wieczny kościół oraz punkt widokowy na Rychlebskie Hory. Interesujące formy skałkowe znajdują się z kolei na sąsiednim szczycie Borovy Vrch (487 m n.p.m.).

Z notatnika STUDENTA

Kacper Konieczny

NIEZNANE PRZEDGÓRZE - ŽILOVSKÁ PAHORKATINA

Z licznych wzniesień wyspowych okolic Žulovej warto odwiedzić Smolny Vrch (404 m n.p.m.). Najłatwiej się do niego dostać jadąc samochodem z miejscowości Černá Voda i zatrzymać się w okolicy stawu U Dubu. Następnie wystarczy podejść zielonym szlakiem ok. pół godziny na szczyt. Po zachodniej stronie od wierzchołka „znikąd” pojawia się granitowe skalne miasto. Nie ma ono wielkiej powierzchni, jednak oczy geoturysty, a tym bardziej geomorfologa, mają się czym nacieszyć. Granitowe skałki, szczeliny, formy powierzchniowe (żłobki, tafone) i wysokie ściany skalne niewątpliwie są imponujące, jednak prawdziwym rarytasem są kociołki wietrzeniowe, w tym największy kociołek w Czechach o średnicy 1,5 metra! (i głębokości 1 m). Obszar ten jest znany jako Venušiny misky (pol. Misy Wenus) właśnie od wspomnianych kociołków wietrzeniowych. Dawniej postrzegano je jako pogańskie misy ofiarne stworzone przez człowieka oraz łączono ich istnienie z istotami nadprzyrodzonymi. Niedaleko szczytu znajdują się także blokowiska granitowe związane z klimatem peryglacjalnym.

Žulovská pahorkatina to dobre miejsce na jednodniową wycieczkę w długie weekendy, gdy główne atrakcje w innych miejscach są obleżone przez turystów. Malownicze krajobrazy i atrakcje geoturystyczne gwarantują ciekawie spędzony czas.

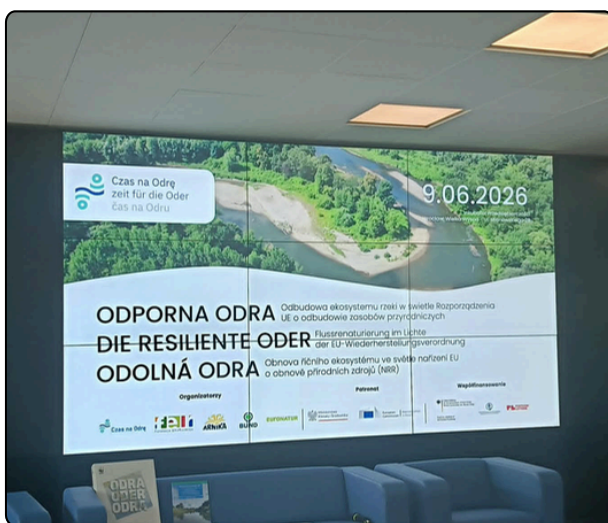

Tablica ogłoszeń

Natalia Górecka

W następnym wydaniu

Małgorzata Mądrawska

III Międzynarodowa Konferencja Odrzańska

Kilka słów o konferencji dotyczącej ochrony ekosystemów rzecznych oraz o wyzwaniach związanych z rzekami.

Relacje z ćwiczeń terenowych

Podsumowanie wyjazdów, fotograficzne wspomnienia z terenu.

Wiadomość od redakcji

Przed nami czas ćwiczeń terenowych - życzymy wszystkim wielu ciekawych obserwacji, niezapomnianych wyjazdów, sprzyjającej pogody i satysfakcji z odkrywania geografii w terenie.

Po powrocie z terenówek nadejdzie czas sesji egzaminacyjnej. Życzymy powodzenia na wszystkich egzaminach, wielu sukcesów naukowych, a studentom kończącym pewien etap studiów - spokojnych przygotowań i pomyślnych egzaminów oraz obron prac magisterskich.

